

LAUREN BROOKE

SYDÄNMAILLA

Riitapukarit

Riitapukarit

Lauren Brooke

Riitapukarit

Suomennos: Anne Pölkki

Saga Egmont

Riitapukarit

Suomentanut: Anne Pölkki

Alkuteos: *Taking Chances*

Alkuteoksen kieli: englanti

Kansikuva: Shutterstock

Kansisuunnittelu: Emma Björklund

Copyright © 2002, 2026 Working Partners and SAGA Egmont

ISBN: 9788727356266

1. POD-painos

Tätä teosta tai sen osia ei saa kopioida tai jakaa ilman oikeudenomistajan lupaa. Teoksen käyttö tekoälyn kouluttamiseen tai tekstin- ja tiedonlouhintaan on kielletty ilman oikeudenomistajan lupaa.

www.sagaegmont.com/finland

Saga Egmont kuuluu Egmont-konserniin, jonka omistaa Egmont-säätiö. Säätiö tukee haavoittuvassa asemassa olevia lapsia ja nuoria.

Vognmagergade 11, 2, 1120 København K, Denmark

Suurkiitos Linda Chapmanille.

*Omistettu vanhemmilleni, jotka ostivat minulle ensimmäisen
ponini ja tekivät unelmistani totta.*

Ensimmäinen luku

Amy täytti vesisangon ja vilkaisi rannekelloaan. Se näytti puolta yhtä. Soraya ilmestyisi paikalle millä hetkellä hyvänsä. Amy vei ämpärin Solon karsinaan ja palasi pihalle odottelemaan ystäväänsä.

Pihatien takana hevoset ja ponit ahmivat tyytyväisinä ruohoa laitumella. Lokakuun tuulenvire pöllytti niiden karvaa ja lennätti silloin tällöin ilmaan punakeltaisia lehtiä, jotka viisivät pitkin lyhyttä ruohoa.

Yksi laitumista ammotti kuitenkin tyhjyyttään. Sen keskelle oli istutettu yksinäinen tammentaimi, jonka ympärillä multa oli myllätty perusteellisesti.

Amy käveli puuportille. – Pegasos, hän kuiskasi ja suru valtasi hänen sydämensä, kun hän tuijotti tammea. Oli vaikeaa uskoa, että Pegasos oli haudattu laitumelle vain kolme viikkoa sitten.

– Voi, Pegasos. Upean kimon kuva kohosi elävästi Amyn mieleen.

Nuorena hevonen oli ollut yksi maailman kuuluisimmista es-

teratsuista. Amy muisti sen kuitenkin hevosena, joka oli antanut hänen leikkiä jaloissaan hänen ollessaan pikkutyttö ja joka oli aina tuonut lohtua murheisiin. Pegasos oli auttanut häntä selviämään painajaismaisista viikoista sen jälkeen, kun hänen äitinsä oli saanut surmansa onnettomuudessa puoli vuotta sitten; hänelle kimo oli merkinnyt ennen kaikkea parasta ystävää.

Amy nielaisi katsellessaan hentoa tainta. *Kaikki on muuttunut viime kuukausina*, hän ajatteli. *Äiti on poissa. Pegasos on poissa. Lou on tullut kotiin.*

Loun paluu Heartlandin hevoshoitolaan oli viime aikojen ainoa hyvä asia. Amyn isosisko Lou oli ollut töissä Manhattanilla, mutta sisarusten äidin kuoleman jälkeen hän oli päättänyt jättää työnsä pankkiiriliikkeessä ja tulla asumaan Heartlandiin. Sinne heidän äitinsä Marion oli perustanut hevoshoitolan isoisän omistamille tiluksille.

Ajotieltä kuuluva auton hurina palautti Amyn takaisin nykyyhteen. Hän vilkaisi tielle.

Soraya Martin, hänen paras ystävänsä, huiskutti innoissaan auton etuistuimelta, kun Sorayan äiti kurvasi renkaat ulvoen talon eteen.

Amy veti syvään henkeä, nielaisi ja työnsi tuskalliset muistot taka-alalle.

Hän vilkutti takaisin ja pakotti hymyn huulilleen, hänen oli pakko haudata sisintä kalvava syvä suru.

– Hei! Soraya kiljui auton ikkunasta. – Anteeksi, olen myöhässä. Äidin piti käydä tullessa kaupassa. Auto oli tuskin pysähtynyt, kun Soraya jo pomppasi ulos kiharat liehuen. – Nähdään, äiti, hän hihkaisi. – Kiitos kyydistä.

– Eipä kestä, rouva Martin sanoi ja hymyili Amylle. – Pitäkää hauskaa.

Amy ja Soraya virnistivät toisilleen. – Siitä ei ole epäilystäkään, he kajauttivat yhteen ääneen.

Puoli tuntia myöhemmin Amy puristi sormensa Sundancen ohjiin ja tarkasteli tuhtia puunrunkoa, joka oli kaatunut ratsupolun yli. – No niin, ukko, hän kuiskasi. – Yli vain!

– Ole varovainen, Amy, Soraya huolehti. – Tuo on iso este.

– Ei Sundancelle, Amy naurahti ja käänsi hallakon ponin puunrunkoa päin.

Esteen nähdessään Sundance kiskaisi päänsä ylös ja syöksähti äkisti eteenpäin, mutta Amy oli valmistautunut siihen. Hän seurasi vaivattomasti ponin liikkeitä. – Rauhassa nyt, hän mutisi kyhnyttäen sormillaan ponin lämmintä säkää.

Sundancen kullankeltaiset korvat kääntyilivät sen kuunnellussa emäntänsä ääntä. Sitten se rentoutui, laski päätään ja totteli kuolainta.

Amy antoi pohkeita. He ottivat viisi laukka-askelta ennen runkoa. Se häämötti massiivisena suoraan edessä. Amy tunsu allaan Sundancen lihasvoiman, kun poni ponnisti täsmälleen oikeassa kohdassa sulavasti ilmaan. Amy näki vilauksen rungon paksusta kaarnasta, tunsu lentävänsä yhdessä Sundancen kanssa ja kuuli kavioiden tömäyksen, kun he laskeutuivat tasapainoisesti tukin toiselle puolelle. He olivat selvinneet puhtaasti yli.

– Hyvä poika! Amy kehui vuolaasti.

– Olipa hieno esitys! Soraya hehkutti ravatessaan Jasminella kiertotietä heidän luokseen. – Se hyppää entistäkin paremmin, Amy.

– Sano muuta! Amy virnisti taputellen Sundancen kaulaa. – Uskomaton ponipoika!

ESTEITÄ JA OPPITUNTEJA

Heartlandin arki suistuu pois raiteiltaan, kun tilalle saapuu uusi apulainen. Ben Slater on pitkä ja komea esteratsastaja, joka suhtautuu kopeasti Amyn tapaan hoitaa hevosia. Lisäksi Ben suosii omaa hevostaan, esteratsu Rediä, mikä saa tallipoika Tyn suunniltaan. Amyn on pidettävä ohjat käsissään, jotta tilanne ei riistäydy avoimeksi sodaksi.

Riitapukarit on suositun Sydänmailla-sarjan neljäs osa.

Lauren Brooke -kirjailijanimen takana ovat Linda Chapman ja Beth Chambers. Heidän Sydänmailla-kirjasarjastaan on tehty myös menestynyt tv-sarja.